అభిజ్ఞ
- భార్గవ చందు

8

"మొత్తానికి నీ పట్ల తప్పుగా ప్రవర్తించాడని రఘురాంని చంపేశావ్, అంతేనా" అడిగాడు త్రిలోక్.

"తప్పలేదు" అంది అభిజ్ఞ.

త్రిలోక్ అభిజ్ఞ వైపు చూసి "కానీ నువ్వు చేసింది తప్పు కదా?" అన్నాడు.

"తప్పే కానీ ఆ క్షణం తప్పని అనిపించలేదు" అభిజ్ఞ సూటిగా చూస్తూ చెప్పింది.

"సరే ఈ విషయం గురించి ఏదైనా అవసరమైతే స్టేషన్ కి రావాల్సి ఉంటుంది" అన్నాడు త్రిలోక్.

"వస్తాను, కానీ ముందు మను చావుకి గల కారణం తెలియాలి"

"తెలుస్తుంది" అంటూ మళ్ళీ సిస్టమ్ ఓపెన్ చేసి మనోజ్ఞ అని పేరు ఉన్న ఫోల్డర్ ఓపెన్ చేశాడు త్రిలోక్..

అందులో ఏవో చాలా ఫైల్స్ ఉన్నాయి. ఒక ఆడియో ఫైల్ కూడా ఉంది. దానిని క్లిక్ చేశాడు త్రిలోక్. అది ఇలా ప్లే అయ్యింది.

"కరబినెర్స్ బ్యాగ్ ఎవరైనా చెక్ చేశారా వన్యా?" అరిచాడు రితిక్.

"అర్థం కాలేదు ఏం బీనర్స్ రితిక్" అంటూ ఓ అమ్మాయి గొంతు.

అమ్మాయి మాటలు విని అభిజ్ఞ ఇది మా మను గొంతు అంది.

"అవునా!" అన్నట్లు చూసి వినమన్నట్లు సైగ చేశాడు త్రిలోక్.

"ఏంటి కొత్తా....ఆ యాంకర్స్ ని తీసుకో అన్నాడు" రితిక్.

"కరబినెర్స్ నేను చెక్ చేశాను, డైన్ రోప్ ని చుడుతున్నా" అంది వన్య..

"అసలేంటే మీ గోల, తెలుగువాళ్ళే కదా! తెలుగులో మాట్లాడండి" అని మను అంటే,

“తెలుగులోనా! కరబినెర్స్ ని ఏమనాలి? తాళం ఉన్న కొక్కెం అనాలా!! యాంకర్ ని ఏమనాలి? లంగరు అనాలా!! అసలు డైన్ రోప్ ని ఏమనాలి?” అంటూ వన్య తెలిసిన తెలుగు పదాలన్నీ అయిపోయినట్లు ఆలోచిస్తూ నుంచుంది.

“సగం సాగే తాడు అని చెప్పు” అన్నాడు రితిక్ తన హర్నెస్ ని సరి చేసుకుంటూ.,

“అంటే డైనమిక్ రోపా” అంది మను, అది తనకి తెలిసిన వస్తువే కావడంతో.

“ఆ.... అదేలే గాని మిగతా వస్తువులన్నీ చెక్ చేసుకో, మళ్ళీ సగం ఎక్కాక అది లేదు ఇది లేదు అంటే నీకోసం ఎవరూ కిందికి దిగరు” అన్నాడు రితిక్.

“తెలుసు తెలుసు ప్రాణం పోయినా పర్లేదు అనుకునే వాళ్ళే కదా ఈ పర్వతారోహణకి వచ్చేది అంది” మను.

“ఏంటేంటి? ఆరోహణ., రోహణ అర్థం కాలేదు?” అంది వన్య.

“అది మౌంటెనీరింగ్ లే తెలుగులో చెప్పింది” బదులిచ్చాడు రితిక్.

“అవునా??” అంటూ వన్య ఒక నవ్వు నవ్వి మను హర్నెస్ మీదగా వెనక తట్టి., ఈ హర్నెస్ తెలుగు లో ఏమంటారో చెప్పు అంది.

మనుకి కూడా అది హర్నెస్ అని మాత్రమే తెలుసు అందుకే నవ్వి ఊరుకుంది.

“ఏదైనా వస్తువుని ఏమంటారో, దానిని ఎందుకు ఉపయోగిస్తారో తెలిస్తే చాలు అని నా అభిప్రాయం, ప్రతి భాషలో దాని పేరు తెలుసుకోలేము కదా” అంటూ కనులెగరేసింది వన్య.

మను నవ్వి “అది సరే ఈరోజు ఎంత వరకూ అంది”

“ఎంత వరకు అంటే లాస్ట్ అటెంప్ట్ 5 దగ్గర ఆగిందిగా... ఈసారి 5.5 లేదా 6 ఉండచ్చు అంది” వన్య.

“5000 మీటర్లు ఎక్కేసారా... దేవుడా!” అంది మను.

“దేవుడా ఏముంది ఒకసారి మన రితిక్ 7000 మీటర్లు వెళ్ళాడు అదీ మెడికల్ లీవ్ పెట్టి మరీ”

“మెడికల్ లీవ్ దేనికి” అడిగింది మను.

“తను ఒక బ్యాంక్ ఎంప్లాయ్ కదా అడిగినప్పుడల్లా లీవ్ ఇవ్వరు పైగా రితిక్ ఈ అన్నపూర్ణ పర్వత సమూహం గురించి క్షుణ్ణంగా తెలుసుకోవడానికి ఓ రెండు నెలలు కేటాయించాడులే అందుకే మెడికల్ లీవ్” అంది వన్య.

“ఓహ్ గ్రేట్” అంది మను.

“సరే ఇక స్టార్ట్ చేద్దామా?” అంది వన్య

“ఒకే ఒక్క నిమిషం...” అని వన్యకి చెప్పింది మను.‌..ఇంతలో ఏదో బీప్ సౌండ్., అలా ఆడియో ఫైల్ ప్లే అవడం పూర్తయ్యింది.

ముందుగానే ఆ ఆడియో ఫైల్ డ్యూరేషన్ గమనించిన త్రిలోక్ ఆడియో ఫైల్ ని మళ్ళీ ప్లే చేసే ప్రయత్నం చేయబోయాడు.

“మళ్ళీ ఎందుకు ప్లే చేయడం” అంది అభిజ్ఞ.

“ఏవైనా క్లూస్ దొరుకుతాయని” అన్నాడు త్రిలోక్.

“పెద్ద క్లూనే దొరికింది” అంది అభిజ్ఞ.

“ఏంటది” అడిగాడు త్రిలోక్.

అభిజ్ఞ త్రిలోక్ వైపు చూస్తూ ఒక వాచ్ బయటికి తీసి “మీరు విన్న ఆడియో ఫైల్ రికార్డు చేసింది దీనితోనే”

“అది నీకు ఎలా తెలుసు”

“లాస్ట్ లో వచ్చిన బీప్ సౌండ్ ఈ వాచ్ లో రికార్డ్ చేసిన ఆడియో ఫైల్ కి మాత్రమే వస్తుంది, పైగా ఇంకొక విషయం, ఈ వాచ్ తన ఇన్వెస్టిగేషన్ లో దొరికింది అని మధుకర్ గారే నాకు తిరిగి ఇచ్చారు, కానీ నేను చెక్ చేసినప్పుడు ఈ వాచ్ పని చేసే స్థితిలో లేదు, ఇందులో ఉన్న మెమొరీ కార్డ్ కూడా మిస్ అయ్యింది, దాని గురించి మధుకర్ గారిని అడిగితే తెలియదు అని చెప్పారు. కానీ ఈ ఫైల్ పేరు మాత్రం డేటా ఫ్రమ్ మెమొరీ కార్డ్ అని ఉంది” అని చెప్పి ఆపింది అభిజ్ఞ.

“అంటే ఏంటి అర్థం, మధుకర్ కూడా నీ దగ్గర ఏదో దాస్తున్నాడా?”

“అవును”

“ఓహ్ అంటే తీగ ఇక్కడ ఉందన్నమాట” అంటూ ఆ పెన్ డ్రైవ్ లో ఉన్న మిగిలిన ఫైల్స్ అన్నీ ఓపెన్ చేయడం మొదలు పెట్టాడు త్రిలోక్. అదే ఫోల్డర్ లో ఉన్న పోస్టుమార్టం రిపోర్ట్స్ ని నిశితంగా పరిశీలించాడు. అభిజ్ఞ మాత్రం వాటిని పట్టించుకోకుండా తీక్షణంగా ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయింది. త్రిలోక్ ఆ రిపోర్టులని స్టడీ చేసిన తర్వాత అభిజ్ఞని గమనించి,

“దేని గురించి ఆలోచిస్తున్నావ్ అభిజ్ఞ” అడిగాడు.

“వన్య అనే అమ్మాయి మాటలు కూడా వినిపించాయి కదా వాటి గురించి”

"తన గురించి ఎందుకు అడిగాడు త్రిలోక్"

"ఎందుకంటే ఇది కేవలం వాచ్ కాదు, నేను దీనిని మా అక్క కోసం తయారు చేయించుకున్నాను, ఈ వాచ్ పెట్టుకున్న వ్యక్తికి ఏదైనా అత్యవసర పరిస్థితి వస్తే ఈ వాచ్ కి ఉన్న రెడ్ బటన్ ప్రెస్ చేస్తే చాలు. నాకు లొకేషన్ ఇన్ఫర్మేషన్ వస్తుంది. ఇంకా ఈ వాచ్ పెట్టుకున్న మనిషికి హార్ట్ రేట్ పడిపోతున్నా కూడా నాకు తెలిసిపోతుంది. మనోజ్ఞ పర్వతారోహణకి వెళుతుంది కాబట్టే తనకోసం ఇది డిజైన్ చేయించా కానీ..." అని చెప్పి ఆపింది అభిజ్ఞ.

"ఏంటి కానీ...? ఏం జరిగిందో చెప్పు?" అడిగాడు త్రిలోక్.

"మను పర్వతం నుంచి పడిపోతుంటే తన హార్ట్ బీట్ పడిపోతున్నప్పుడు నాకు ఖచ్చితంగా తెలిసి ఉండేది కానీ డేటా రాలేదు" అంది అభిజ్ఞ.?

"అక్కడ సిగ్నల్స్ ఉంటేనే కదా నీకు డాటా ట్రాన్స్మిట్ అవుతుంది" అడిగాడు త్రిలోక్.

అభిజ్ఞ త్రిలోక్ వైపు చూస్తూ వాచ్ ని టేబుల్ మీద పెట్టి పక్కన ఉన్న పేపర్ వెయిట్ తీసుకుని వాచ్ వెనుక బాగంలో ఒక్క దెబ్బ కొట్టింది. వాచ్ వెనుక వైపు ఉన్న డోర్ ఓపెన్ అయ్యింది.

"ఏం చేస్తున్నావ్, అది మనకున్న ఆధారాలలో ఒకటి" అన్నాడు త్రిలోక్

"ఏమీ చేయట్లేదు, ఇదుగో ఈ వెనుక ఉన్న ట్రాన్స్మీటర్ చూసారా నేనే దగ్గరుండి డిజైన్ చేయించా, దీనికి మొబైల్ సిగ్నల్స్, సిమ్ కార్డ్స్ ఇంకా నెట్వర్క్స్ తో పనిలేదు. నేరుగా శాటిలైట్ నుంచి డాటా ట్రాన్స్మిషన్ జరుగుతుంది" చెప్పింది అభిజ్ఞ.

"ఓహ్ అవునా? పోనీ ఇలా జరిగి ఉండచ్చు కదా, మీ అక్క చనిపోవడానికి ముందే ఈ వాచ్ పాడై పోయి ఉండచ్చు కదా?"

"లేదు త్రిలోక్ గారు, అక్క చనిపోయిన 10 రోజుల తర్వాత కూడా నాకు ఈ వాచ్ లొకేషన్ డేటా వస్తూనే ఉంది, ఆ తర్వాత ఆగిపోయింది.. బహుశా ఉన్న ఛార్జింగ్ పూర్తిగా అయిపోవడం వలన అనుకుంటా" అంది అభిజ్ఞ.

"ఓహ్ అంటే ఆ వాచ్ చనిపోయే సమయంలో మీ అక్కతో లేదనా?"

"అవును"

"ఒకవేళ అది పర్వతం మీద తెగి పడిపోయిందేమో" అన్నాడు త్రిలోక్.

"కానీ అలా తెగి పడిపోతే మధుకర్ గారికి ఎలా దొరికినట్లు?"

"పోనీ, పర్వతం ఎక్కకముందే తెగిపోయి ఉండచ్చు కదా"

"అయ్యుండచ్చు... కానీ ఎందుకో నాకు అలా అనిపించట్లేదు. ఈ వాచ్ కి 10 రోజుల వరకూ ఏమీ కాలేదు, చిన్న దెబ్బకూడా తగల్లేదు, అందుకే పని చేస్తూ ఉండిపోయింది. మంచులో పడిపోతే దొరికే అవకాశం ఉండదు కదా?" అడిగింది అభిజ్ఞ.

"పాయింటే, అభిజ్ఞనే దానిని సేఫ్ గా ఉంచిందేమో" అన్నాడు త్రిలోక్.

"యెస్ ఇదే నేను చెప్పాలనుకున్నది, అక్కని ఎవరో చంపేసి ఉంటారు, వాళ్ళని పట్టుకోడానికే తను దీనిని ఉంచింది, దీని వలన మనకి తెలుస్తుంది ఎవరు చంపారో" అంది అభి.

"చంపారు అని అంత ఖచ్చితంగా ఎలా చెప్తావ్"

"పోస్టుమార్టం రిపోర్ట్లో ఏముంది సర్" అడిగింది అభిజ్ఞ.

"ఏముంటుంది అంత ఎత్తు నుంచి పడటం వలనే చనిపోయినట్లు ఉంది" అన్నాడు త్రిలోక్.

"పడిపోవడం అంటే ఒకరు పడిపోవచ్చు కానీ రితిక్ ఎందుకు పడిపోయినట్లు, అనుభవజ్ఞుడైన మౌంటెనీర్ అతను. అలా జారీ పడిపోవడం ఏంటి? మను కూడా చాలా మంచి మౌంటెనీర్" అంది అభిజ్ఞ.

"ఎంత గొప్ప వాళ్ళైనా తప్పదు కదా! చావు కబురు పెడితే బతుకుకి సెలవు చీటి రాయాల్సిందే" అన్నాడు త్రిలోక్.

"మనుది చావు కాదు హత్య, ఆ వన్య ఎందుకు చంపి ఉండకూడదు" అంది అభిజ్ఞ.

"ఓహ్ అలా అంటావా నిజమే, వన్య పోస్టుమార్టం రిపోర్ట్ లేదని అలా అనుకుంటున్నావా" అడిగాడు త్రిలోక్.

"అనుకోవడం ఏముంది, అయ్యుండచ్చు కదా"

"అయ్యుండచ్చు, ముందు మొత్తం డేటా చూడనివ్వు" అంటూ మళ్ళీ సిస్టమ్ వైపు చూశాడు త్రిలోక్. అందులో కొన్ని ఫోటోలు ఉన్నాయి, ముందుగా ఒక అబ్బాయి మంచులో కూరుకుపోయినట్లు ఉన్న ఫోటో ఉంది. కానీ ఆ ఫోటో చూసి అభిజ్ఞ ఏమీ మాట్లాడలేదు.

తర్వాత ఫోటో ఓపెన్ చేశాడు త్రిలోక్. అభిజ్ఞ కళ్ళలోంచి నీటి బొట్టు జారింది. "మనూ...." అంటూ బాధ నిండిన గొంతుకతో ఓ సన్నని పిలుపు, అభిజ్ఞ చెంపలు తడిశాయి.

"మొహం కనిపించడం లేదుగా ఎలా గుర్తుపట్టావ్" అని అడిగాడు త్రిలోక్.

అభిజ్ఞ తన చేతి మీద "మను" అని ఉన్న పచ్చ బొట్టు చూయించింది.

ఫొటోలో ఉన్న “అభి” అనే పచ్చబొట్టుని చూసి, అభిజ్ఞ సమాధానం అర్థమై మౌనం వహించాడు త్రిలోక్.

తర్వాతి ఫోటో ఓపెన్ చేశాడు త్రిలోక్, ఆ ఫోటోలో మొహం మాత్రమే కనిపిస్తుంది, మిగిలిన శరీరం అంతా మంచులో కూరుకుపోయి ఉంది. త్రిలోక్ ఆ ఫోటో చూసి

“ఈవిడే వన్య అయ్యుండచ్చు” అన్నాడు.

“అలా ఎలా చెప్తారు” అడిగింది అభిజ్ఞ.

“ఆరోజు అక్కడ ఉన్న డేటా ప్రకారం అక్కడికి వెళ్లింది ముగ్గురే, చనిపోయింది ముగ్గురే కాబట్టి ఈమే వన్య అయ్యుండచ్చు” అన్నాడు త్రిలోక్.

“అంటే వన్య కూడా చనిపోయిందా?” అంది అభిజ్ఞ.

“ఇంకా ఫోటోలు ఉన్నాయి” అంటూ త్రిలోక్ మిగిలిన రెండు ఫోటోలను ఓపెన్ చేసాడు.

అందులో మరో ఇద్దరి శవాలు ఉన్నాయి, ఫోటోలలోనే ఒక పక్కన పేర్లు ఇంకా వివరాలు ఉన్నాయి. ఒక అబ్బాయి అతని పేరు జ్ఞానేశ్వర్, మరో అమ్మాయి పేరు నిఖిల అని ఉంది. ఇద్దరూ పర్వతారోహకులే, ఇద్దరి నివాసం పంజాబ్ సమీపంలోనే అని ఆ వివరాలలో ఉంది. వాటిని చూస్తూ ఇద్దరూ ఆలోచనలో పడ్డారు.

“ముందు వీళ్ళు ఎవరో తెలుసుకుందాం ACP సర్, ఈ కేస్ కి వీళ్ళకి సంబంధం లేకపోతే మధుకర్ గారు ఈ డేటా ఇందులో ఉంచరు, పైగా ఆయన నాతో మాట్లాడిన దాని ప్రకారం మనోజ్ఞది హత్యే” అని చెప్పి పైకి లేచింది అభిజ్ఞ బయటకి నడిచే దిశగా...

“అభిజ్ఞా...” పిలిచాడు త్రిలోక్.

“చెప్పండి సర్”

“వెళ్ళేటప్పుడు ఆ చేతికి కట్టు కట్టించుకుని వెళ్ళు, అలాగే ఊరు దాటి వెళ్ళకు, ఒకవేళ పడితే పంజాబ్ వరకూ వెళ్ళాల్సి రావచ్చు” అన్నాడు త్రిలోక్.

అభిజ్ఞ సరే అన్నట్లు తల కదిల్చి బయటకి నడిచింది.

* * *

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో...)

Post your comments